EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 22.04.1997
KOM(97) 166 lopull.

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

esitetty 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/110/ETY 3 artiklan mukaisesti (jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 2 ja 10 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltaminen)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Ranskan tasavallalle jatkaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 2 ja 10 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

(komission esittämät)

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

esitetty 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/110/ETY 3 artiklan mukaisesti (jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 2 ja 10 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltaminen)

I. JOHDANTO

Neuvosto antoi 21 päivänä joulukuuta 1989 tehdyllä päätöksellä 89/683/ETY[1] Ranskan tasavallalle kuudennen direktiivin 27 artiklan nojalla luvan toteuttaa kyseisen direktiivin 2 artiklasta ja 10 artiklan 2 kohdasta poikkeavia erityistoimenpiteitä. Tämä lupa oli voimassa 31 päivään joulukuuta 1992.

Tämä lupa mahdollistaa erityisen alv-järjestelyn täytäntöönpanemisen sellaisten verollisten liiketoimien osalta, jotka koskevat jalostamatonta teollisuusjätettä ja hyödynnettäviä aineita.

Kyseisen poikkeuksen soveltamista koskevan komission kertomuksen perusteella tämän luvan voimassaoloa jatkettiin 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/110/ETY[2] 31 päivään joulukuuta 1996. Tämä lupa edellyttää, että mahdollisen luvan voimassaolon jatkamista koskevan ehdotuksen yhteydessä on toimitettava kertomus luvan soveltamisesta.

Tämän kertomuksen tarkoituksena on antaa selvitys tästä poikkeusta koskevasta luvasta sen jatkamisajankohdasta tähän hetkeen asti sekä esittää Ranskan tasavallan 19 päivänä marraskuuta 1996 pääsihteeristössä saapuneeksi kirjatussa kirjeessä esittämä pyyntö tämän luvan jatkamiseksi. Koska poikkeustoimenpiteen soveltamisesta on jo vuoden 1992 lopussa annettu komission kertomus[3], jossa kuvaillaan yksityiskohtaisesti poikkeustoimenpiteen taustaa, tavoitteita ja toimintaa, tämä kertomus rajoittuu palauttamaan mieleen järjestelyn olennaiset tekijät ja tuomaan esiin joitakin arviointitekijöitä, jotka ovat ilmenneet edellisen kertomuksen antamisen jälkeen.

II. POIKKEUKSEN SOVELTAMINEN

Ranskassa käyttöön otettua erityisjärjestelyä koskevat taloudelliset näkökohdat

Ranskassa käyttöön otettu erityisjärjestely, jota poikkeus koskee, yhdistää kolme eri säännöstä:

1. Sellaisten yritysten tuottamaa jalostamatonta teollisuusjätettä ja hyödynnettäviä aineita koskevien luovutusten automaattinen verotus, jotka täyttävät samanaikaisesti seuraavat kaksi edellytystä:

   - niillä on pysyvä toimipaikka;

   ja

---

1 EYVL N:o L 398,30.12.1989, s.31

2 EYVL N:o L 43, 20.2.1993, s.44

3 KOM(92)582, 22.12.1992

- jalostamatonta teollisuusjätettä ja hyödynnettäviä aineita koskeva liikevaihto ilman veroja edellisen kalenterivuoden aikana on ollut vähintään 6 000 000 Ranskan frangia.

2. "Rajoitettu" vapautus, jota sovelletaan ainoastaan sellaisten yritysten tuottaman jalostamattoman teollisuusjätteen ja hyödynnettävien aineiden luovutuksiin, joilla:

   - ei ole pysyvää toimipaikkaa,

   - on pysyvä toimipaikka, mutta joiden jalostamatonta teollisuusjätettä ja hyödynnettäviä aineita koskeva liikevaihto ilman veroja edellisen kalenterivuoden aikana oli alle 6 000 000 Ranskan frangia.

   Tähän vapautukseen liittyy mahdollisuus saada lupa valinnanvaraisesti verottaa ainoastaan yrityksiä, joiden vuotuinen kokonaisliikevaihto kaikki verot mukaan lukien on yli 500 000 Ranskan frangia. Toisin sanoen vapautus on pakollinen ainoastaan sellaisten yritysten osalta, joiden vuotuinen kokonaisliikevaihto kaikki verot mukaan lukien on alle 500 000 Ranskan frangin vähimmäisrajan.

3. Alv:n maksun pakollinen lykkääminen muista kuin rautaa sisältävistä metalleista ja niiden seoksista koostuvan jalostamattoman teollisuusjätteen ja niistä koostuvien hyödynnettävien aineiden luovutuksista verovelvollisille, jos mainitut luovutukset ovat kokonaisuudessaan tai luvanvaraisesti verollisia eli siis jos niitä ei voi vapauttaa verosta.

   Alan yrityksillä, jotka toteuttavat sellaisia luovutuksia, joihin sovelletaan lykkäystä, ei ole oikeutta laskuttaa alv:tä, mutta sitä vastoin ne säilyttävät vähennysoikeutensa, joka suoritetaan tilihyvityksenä, jos ne toimivat jollakin toisella verollisella alalla, tai veronpalautuksena muussa tapauksessa.

Lisäksi kaikki jalostamattoman teollisuusjätteen ja hyödynnettävien aineiden tuonti on vapautettu alv:stä.

Toisaalta liiketoimet, jotka koskevat jalostamatonta teollisuusjätettä ja hyödynnettäviä aineita, liittyvät tavaroiden luovutukseen toisin kuin välitystoiminta, jota poikkeus ei tästä syystä koske.

Ranskan viranomaisten kanta erityisjärjestelmän soveltamiseen

Ranskan viranomaiset ilmoittavat, että kyseinen ala on kehittymässä oleva ala, sillä ympäristönäkökohdat johtavat kierrätyksen ja jätteen hyväksikäytön järjestelmällistymiseen.

Jalostamatonta teollisuusjätettä ja hyödynnettäviä aineita koskeviin liiketoimiin liittyvän poikkeusjärjestelyn käyttöön ottamisella on Ranskan viranomaisten mukaan kiistämättömiä etuja sekä toimijoille että viranomaisille.

Yhtäältä erilaisten pienten yhteisöjen osalta (kuten hyväntekeväisyysjärjestöt ja siirtolaisväestö), joiden suorittamien jalostamattoman teollisuusjätteen ja

hyödynnettävien aineiden luovutusten vapauttaminen verosta vastaa selvästi yksinkertaistamisen ja petosten torjunnan tarpeisiin.

Toisaalta alv:n lykkäämisjärjestely muista kuin rautaa sisältävistä metalleista koostuvan jalostamattoman teollisuusjätteen ja niistä koostuvien hyödynnettävien aineiden osalta täydentää tarpeellisella tavalla säännöstä, koska näiden metallien suuri arvo lisää petoksen riskiä.

Tämän järjestelyn soveltamisala on myös kehittynyt ajan mittaan rajoitetummaksi. Jos se käsittää muut kuin rautaa sisältävät metallit, arvometallit mukaan lukien, tietyt tavarat, jotka ennen vuotta 1991 kuuluivat lykkäysjärjestelyn soveltamisalaan (raaka-aineet kuten tiettyjen muiden kuin rautaa sisältävien metallien raakamassat sekä metalliharkot, -levyt ja -rakeet), ovat tällä hetkellä kokonaisuudessaan arvonlisäverollisia. Tästä johtuu lykkäysjärjestelyn soveltamisalan supistaminen.

Ranskan viranomaiset ovat sitä mieltä, että erityisesti muista kuin rautaa sisältävistä metalleista koostuvaa jätettä koskeva lykkäysjärjestely on oikeutettu, sillä petosriski on suurempi tällä alalla ottaen huomioon näiden raaka-aineiden hinnan tonnilta (10 000 Ranskan frangia tonnilta kuparin osalta verrattuna 500 Ranskan frangiin tonnilta metalliromun osalta) sekä tällaista jätettä koskevien kansainvälisten neuvottelujen laajuuden.

Lisäksi yritykset hyväksyvät tämän järjestelyn erittäin hyvin. Ammatinharjoittajat ovat osoittaneet tukensa sille: järjestely suojaa nimittäin niitä riskeiltä, joille ne voisivat olla alttiina tiettyjen yritysten petollisen toiminnan vuoksi ja joiden osalta ne voisivat joutua kantamaan seuraukset suhteessa viranomaisiin.

III. KOMISSION KANTA

Kuudennen direktiivin 27 artiklassa säädetään mahdollisuudesta ottaa käyttöön kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi ja tietyn tyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi.

Komissio katsoo, että pienten yritysten suorittamien luovutusten vapauttaminen verosta on samalla kertaa yksinkertaistava ja petoksia torjuva toimenpide, sillä se antaa mahdollisuuden sulkea pois alv-järjestelmästä sellaisen ryhmän verovelvollisia, jonka osalta valvontapyrkimykset ja veronkanto olisivat suhteettomia verrattuna saatuihin tuloihin.

Säätämällä tiettyä verovelvollisten ryhmää koskevasta mahdollisuudesta saattaa liiketoimintansa, joka periaatteessa olisi vapautettu, arvonlisäverolliseksi viranomaisten luvalla ja mahdollisesti vakuutta vastaan, viranomaisten tähän verovelvollisten ryhmään kohdistuva lisävalvonta on varmistettu.

Alv:n lykkäämisjärjestely, jota sovelletaan vain muuta kuin rautaa sisältävän metallijätteen luovutuksiin, antaa mahdollisuuden varmistaa liiketoimet, joissa petoksen riski on suuri näiden tavaroiden arvon vuoksi.

Näin ollen komissio katsoo, että kyseisen erityistoimenpiteen voimassaolon jatkaminen kuudennen direktiivin 27 artiklan nojalla on perusteltua. Luvan voimassaoloajan osalta komissio huomauttaa, että se on 10 päivänä heinäkuuta 1996 hyväksynyt työohjelman asteittaiseksi

etenemiseksi kohti uutta yhteistä arvonlisäverojärjestelmää[4].

Koska viimeinen ehdotuskokonaisuus on tarkoitus esittää vuoden 1999 puolivälissä, komissio arvioi, että poikkeuksellisen toimenpiteen jatkaminen on mahdollista ainoastaan 31 päivään joulukuuta 1999.

Itse asiassa tällöin olisi hyödyllistä arvioida poikkeavan toimenpiteen yhdenmukaisuutta uuden arvonlisäverojärjestelmän osana kehitetyn lähestymistavan kanssa.

---

4 KOM(96)328 lopull., 22.7.1996

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Ranskan tasavallalle jatkaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 2 ja 10 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

---

PERUSTELUT

Ranskan tasavalta esitti 19 päivänä marraskuuta 1996 komission pääsihteeristössä saapuneeksi kirjatussa kirjeessä pyynnön saada jatkaa poikkeusta, joka myönnettiin sille alunperin 21 päivänä joulukuuta 1989 tehdyllä neuvoston päätöksellä 89/683/ETY[1] 31 päivään joulukuuta 1992, ja jonka voimassaoloa jatkettiin 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/110/ETY[2] 31 päivään joulukuuta 1996.

Päätöksen 93/110/ETY 3. artiklassa täsmennetään, että neuvosto voi kyseisen päätöksen soveltamisesta Ranskassa laaditun komission kertomuksen ja komission ehdotuksen perusteella myöntää luvan jatkaa kyseisen päätöksen soveltamista.

Kyseisen päätöksen soveltamisesta vuosina 1993-96 laaditun komission kertomuksen päätelmänä on, että on sopivaa jatkaa edellä mainitun päätöksen säännösten soveltamista 31 päivään joulukuuta 1999.

Komissio on vahvistanut 10 päivänä heinäkuuta 1996 työohjelman asteittaiseksi etenemiseksi kohti uutta yhteistä arvonlisäverojärjestelmää[3]. Koska viimeinen ehdotuskokonaisuus on tarkoitus esittää vuoden 1999 puolivälissä, luvan voimassaolo on sopivaa rajoittaa 31 päivään joulukuuta 1999, sillä näin on mahdollista arvioida poikkeustoimenpiteen yhdenmukaisuutta uuden arvonlisäverojärjestelmän osana kehitetyn yleisen lähestymistavan kanssa.

Kuudennen direktiivin 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti Ranskan pyynnöstä on ilmoitettu muille jäsenvaltioille 18 päivänä joulukuuta 1996 päivätyssä kirjeessä.

---

1 EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s.31

2 EYVL N:o L 43, 20.2.1993, s.44

3 KOM(96) 328 lopull., 22.7.1996

EHDOTUS: NEUVOSTON PÄÄTÖS

LUVAN ANTAMISESTA RANSKAN TASAVALLALLE JATKAA JÄSENVALTIOIDEN LIIKEVAIHTOVEROLAINSÄÄDÄNNÖN YHDENMUKAISTAMISESTA 17 PÄIVÄNÄ TOUKOKUUTA 1977 ANNETUN NEUVOSTON KUUDENNEN DIREKTIIVIN 77/388/ETY 2 JA 10 ARTIKLASTA POIKKEAVAN TOIMENPITEEN SOVELTAMISTA

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO

joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin (77/388/CEE)[1] ja erityisesti sen 27 artiklan,

ottaa huomioon aikaisemman 21 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn neuvoston päätöksen 89/683/ETY[2] ja 15 päivänä helmikuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/110/ETY[3],

ottaa huomioon edellä mainitun päätöksen soveltamista vuosina 1993-1996

koskevan komission kertomuksen,

ottaa huomioon sen perusteella laaditun komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

kuudennen arvonlisäverodirektiivin 27 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi komission ehdotuksesta yksimielisesti päättää antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön tästä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä tai jatkaa niiden soveltamista veronkannon yksinkertaistamiseksi taikka tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi,

Ranskan tasavalta on komission pääsihteeristössä 19 päivänä marraskuuta 1996 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä pyytänyt lupaa jatkaa sille aiemmin rajatuksi ajaksi neuvoston päätöksillä 89/683/ETY ja 93/110/ETY myönnetyn poikkeuksen soveltamista,

toisille jäsenvaltioille on ilmoitettu 18 päivänä joulukuuta 1996 Ranskan hallituksen esittämästä luvan jatkamista koskevasta pyynnöstä,

---

1 EYVL N:o L 145, 13.6.1977, s.1 sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/95/EY (EYVL N:o L 338, 28.12.1996, s.89)

2 EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s.31

3 EYVL N:o L 43, 20.2.1993, s.44

komission kertomus mainitun poikkeuksen soveltamisesta ajanjaksona 1993-1996 osoittaa poikkeuksen hyödyllisyyden ja tehokkuuden sellaisella veronkannon alalla, joka on erityisen altis petoksille,

komissio on vahvistanut 10 päivänä heinäkuuta 1996 työohjelman[4] sekä aikataulun ehdotuksille, joissa säädetään asteittaisesta etenemisestä kohti yhtenäismarkkinoiden uutta yhteistä arvonlisäverojärjestelmää,

koska viimeinen ehdotuskokonaisuus on tarkoitus esittää vuoden 1999 puolivälissä, lupa myönnetään 31 päivään joulukuuta 1999, sillä näin on mahdollista arvioida tämän poikkeuksen soveltuvuutta uuden arvonlisäverojärjestelmän osana kehitettyyn yleiseen lähestymistapaan, ja

tämä poikkeus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin Euroopan yhteisöjen omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

---

4 KOM(96) 328 lopull., 22.7.1996

1 artikla

Poiketen siitä, mitä kuudennen direktiivin 77/388/ETY 2 artiklassa säädetään, Ranskan tasavallalle myönnetään lupa 31 päivään joulukuuta 1999 jalostamattoman teollisuusjätteen ja hyödynnettävien aineiden osalta vapauttaa arvonlisäverosta, jäljempänä 'alv':

– luovutukset, joita ovat suorittaneet:

• yritykset, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 500 000 Ranskan frangia,

• yritykset, joilla ei ole pysyvää toimipaikkaa tai joiden, vaikka niillä on pysyvä toimipaikka, näitä tuotteita koskeva liikevaihto edellisenä vuonna oli alle 6 000 000 Ranskan frangia, paitsi jos niillä on lupa tehdä näitä liiketoimia arvonlisäverollisina,

– tuonti ja yhteisön sisäiset hankinnat.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä kuudennen direktiivin 77/388/ETY 10 artiklan 2 kohdassa säädetään, Ranskan tasavallalle myönnetään lupa 31 päivään joulukuuta 1999 asti muista kuin rautaa sisältävistä metalleista ja niiden seoksista koostuvan jalostamattoman teollisuusjätteen ja niistä koostuvien hyödynnettävien aineiden osalta ja jos luovutuksia ei ole vapautettu arvonlisäverosta 1 artiklan nojalla, säätää näitä toimenpiteitä koskevien verojen maksun lykkäysjärjestelystä.

Tämän kohteena olevat verovelvolliset on vapautettu näihin luovutuksiin liittyvästä verosta siinä tapauksessa, ettei näitä tuotteita ole tarkoitettu vientiin sellaisinaan tai arvonlisäverollisten tuotteiden valmistukseen taikka jälleenmyyntiin.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

ISSN 1024-4492

KOM(97) 166 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI 09 06

Luettelonumero : CB-CO-97-160-FI-C

ISBN 92-78-18742-9

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg

12